07/02/2021

„Iubirea milostivă, forma completă de înmulţire a talanţilor”

În Duminica a 16-a după Rusalii, în Biserica Ortodoxă a fost citit în cadrul Sfintei Liturghii pasajul evanghelic de la Sfântul Evanghelist Matei, capitolul 25, versetele de la 14 la 30, în care este relatată pilda talanţilor. Cu acest prilej, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reşedinţa Patriarhală, în care a reliefat că înmulţirea talanţilor este binele pe care îl facem oamenilor din jurul nostru.

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, a explicat faptul că pilda talanţilor se referă atât la viaţa pământească a oamenilor, cât şi la viaţa spirituală sau duhovnicească. „Cel care împarte talanţii, stăpânul care este numit un om oarecare, este Dumnezeu, Cel cu nume multe şi Cel fără de nume, căci El este mai presus de orice nume. El dăruieşte fiecărui om calităţi sau talente diferite şi cere de la fiecare om să înmulţească aceste talente sau calităţi diferite. Talanţii, adică talentele sau calităţile sufleteşti ale fiecărei persoane umane, sunt daruri de la Dumnezeu. El distribuie aceste daruri în mod diversificat, în mod proporţional cu puterea fiecărui om de a înmulţi darurile primite, fie prin naştere, fie prin naşterea

de a doua, care este Botezul. Darurile primite din naşterea după trup sau cele primite de la Botez trebuie înmulţite, făcute roditoare. Evanghelia ne arată că rodirea sau înmulţirea talanţilor, adică a talentelor sau a calităţilor, se face prin punerea acestora în folosul sau în slujba semenilor noştri”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că darurile sau talentele primite de la Dumnezeu aduc bucurie oamenilor, însă ele sunt în acelaşi timp şi o responsabilitate. „Dăruitorul Dumnezeu cere omului la sfârşitul vieţii sale să arate cum a înmulţit darurile primite, dacă le-a pus sau nu în slujba semenilor ca să fie înmulţite, sau dacă au fost îngropate. Cel care a îngropat talantul este numit în Evanghelia de astăzi «*slugă vicleană şi leneşă*» (Matei 25, 26). De ce este sluga aceasta vicleană? Pentru că încearcă să se scuze, să păcălească, să deruteze pe stăpânul de la care a primit talantul. Încercarea de a-l lăuda pe stăpân că poate face minuni şi înmulţi talanţii, fără ca slujitorul sau sluga să muncească, arată viclenia slugii, iar lenea este că a îngropat talantul ca să nu se ostenească, să nu facă nici un efort intelectual sau fizic pentru a-l înmulţi”.

În continuare, Preafericirea Sa a explicat semnificaţia expresiei „*întunericul cel mai din afară*” (Matei 25, 30). „Înseamnă pierderea luminii şi a bucuriei comuniunii omului cu Dumnezeu. Când este aruncată sluga leneşă şi vicleană în întunericul cel mai din afară înseamnă că ea este o slugă incapabilă să intre în comuniunea de iubire şi de bucurie cu Dumnezeu, Dăruitorul talanţilor, tocmai pentru că este nesinceră şi leneşă. Vedem că Evanghelia cunoaşte o singură bucurie: bucuria roadelor sau bucuria rodirii, a înmulţirii talanţilor”. Părintele Patriarh Daniel a evidenţiat apoi că în gândirea dăruitorului operează principiul proporţionalităţii. „Cel care a primit cinci talanţi a dublat numărul talanţilor. La fel şi cel care a primit doi talanţi. Acest dublu este interpretat de Sfântul Ioan Gură de Aur, tâlcuind pilda talanţilor, astfel: «*Ai văzut că cel care a primit doi a făcut patru talanţi. Cel care a primit cinci a înmulţit şi a obţinut zece, adică îndoit. Iar acest îndoit înseamnă eu şi semenul meu. Eu înmulţesc talanţii numai când ofer darul priceperii mele pentru semenii mei, pentru oamenii din jurul meu*». Acest dublu sau acest îndoit se referă, spune Sfântul Ioan Gură de Aur, la relaţia noastră cu semenii noştri. Când punem talentul nostru, priceperea noastră, calităţile noastre sufleteşti şi trupeşti în folosul semenilor, atunci înmulţim talanţii în mod proporţional cu ceea ce am primit”.

De asemenea, Patriarhul României a explicat faptul că Dumnezeu, fiind drept, nu cere ca omul să înmulţească talanţii mai presus de puterea sa, ci în mod proporţional cu ceea ce a primit. Totodată, a precizat că Dumnezeu distribuie talanţii în mod diferit, pentru ca oamenii să poată conlucra, pentru ca ei să aibă

nevoie unii de alţii. „Unul are înclinaţia sau talentul de a fi păstor de animale, altul de a fi agricultor, meşteşugar, brutar, pantofar etc. Aşa vedem că înclinaţiile sau talentele oamenilor sunt diferite, încât, dacă fiecare înmulţeşte calităţile primite, ajunge să se bucure de faptul că produce bucurie altora prin lucrarea sa. Un profesor, care formează elevi sau studenţi cu toată priceperea, cu toată competenţa şi cu toată dăruirea de sine, se bucură când vede că elevii lui sau studenţii lui învaţă bine şi ajung oameni mari şi de folos societăţii (...). Un medic sau doctor, care a înmulţit talanţii, care a studiat mult, a lucrat cu multă responsabilitate şi dărnicie şi a devenit un medic talentat, harnic şi bun, aduce multă bucurie oamenilor redându-le sănătatea celor bolnavi, aducând speranţă celor care se temeau că nu se mai vindecă. Punerea în folosul altora a talentelor cultivate, înmulţite aduce bucuria comuniunii cu semenii şi cu Dumnezeu. Un preot bun, un duhovnic bun, care formează fii şi fiice duhovniceşti, care formează tinerii să devină preoţi ai Bisericii, înmulţeşte darurile şi produce bucurie pentru comunitate, pentru societate şi pentru popor (...). Iubirea smerită şi milostivă arătată semenilor este forma completă de înmulţire a talanţilor”, a precizat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

— ziarullumina.ro